

אכלנו אותה

אמיר קטאר תמים בן חמד אאל
ת'אני ישראל העניקה לו יתרון כמול
צילום: רויטרס

כך נוצרה מציאות שבה קטאר, מפלצת התעמולה נגד ישראל, מזינה את מפלצת הטרור חמאס - וממשלת נתניהו מאכילה את שתיהן

בשנת 2017 פרץ בגלוי סכסוך חריף בין שורה של מדינות ערביות לבין קטאר. מדינות אלה, ובראשן סעודיה ומצרים, שאלוהן הצטרפו אחר האמירויות, בחריין ומדינות נוספות, הכריזו על מה שזכה לפרסום כחרם הערבי על קטאר. הן ניתקו את היחסים הדיפלומטיים עם קטאר והטילו איסור על קשרי מסחר ונסיעות עליה.

הסיבה למהלך חריף ויוצא דופן זה הייתה נעוצה בכך שהמדינות המתיימרות האשימו את קטאר שהיא מדינה תומכת טרור, המסייעת לאחים המוסלמים. לכך הצטרפו טענות על הסיקור המעוות ברשת השידור אל-ג'זירה ועל התערבות בענייניהן הפנימיים. קטאר דחתה כמובן את הטענות וסירבה להיכנע.

כל אותה תקופה פעלה קטאר במישור נוסף, שעליו לא דובר - תמיכה בארגונים אסלאמיסטיים במערב, שפעלו נגד ישראל ונגד קשרים עימה. ישראל מצידה המשיכה לשמור על קשרים לא פורמליים עם קטאר, שצברו תאוצה דרמטית בשנת 2018. בשנה זו, שבה היה החרם הערבי על קטאר בעיצומו, חולה קטאר, בעיוריה ובתמיכתה של ממשלת בנימין נתניהו, להעביר בגלוי כספים לרצועת עזה, הנתונה תחת שלטון חמאס.

זה לא היה תהליך פשוט. חמאס מוכר וירדע בעולם כולו כארגון טרור, והעברת כספים שיגיעו לידיו באמצעות בנקים היא משימה כמעט בלתי אפשרית, שכן בנק המערוב בכך מפר חוק ונוטל על עצמו סיכון אדיר. אבל שום דבר לא עמד בדרכה של ישראל להכשיר את הטרף.

ובכך העניקה ממשלת נתניהו לקטאר יתרון כפול. קטאר יכלה כעת לתמוך בגלוי בארגון הטרור החביב עליה, ועם זאת יכלה

לטעון שהיא עושה זאת לכקשת ישראל וכדי לשמור על השקט והיציבות באזור. בקיצור, ממשלת נתניהו לא רק חיזקה את חמאס, שהיה בעיני הימין "נכס" לישראל, אלא גם העניקה לקטאר תעודת כשרות וטיהרה אותה מכל מעלליה, וזאת בשעה שקטאר הייתה מדינה מוקצית, הנתונה לחרם ערבי רחב ממדים.

כל אחר יכול להעריך מה הייתה תרומתה של ממשלת נתניהו לשיקומה של קטאר. מכל מקום, עובדה היא שבתוך שנים אחדות קרס החרם הערבי על קטאר, שיצאה כמנצחת ובידה תעודת כשרות חתימת ממשלת ישראל. כל אותה העת ובתמיכתה באסלאמיסטים ובשונאי ישראל במדינות המערב. וכך נוצרה מציאות שבה מפלצת התעמולה נגד ישראל מאכילה את מפלצת הטרור, וממשלת נתניהו מאכילה את שתיהן.

עליה וירידה

בי 7 באוקטובר התגלו בצורה מחרידה התוצאות ההרסניות של חיווק חמאס - ופרצה מלחמת אוקטובר, שנקראה אז מלחמת חרבות ברזל. למן היום הראשון של המלחמה אימץ נתניהו אסטרטגיה של התנערות מכל אחריות למה שאירע והסתל אחריות על כל מי שניתן (ואין

ספק שיש אחראים נוספים), וגם על מי שלא ניתן. מרכיב מרכזי באסטרטגיה זו היה משיכת המלחמה זמן רב ככל האפשר, שעה שהאינטרס של מדינת ישראל היה לסיימה בהקדם.

וככל שנמשכה המלחמה, מעמדה הבינלאומי של ישראל הלך והתדרדר, האנטישמיות בעולם הלכה וגברה, והשקעתה של קטאר בעידוד האסלאם ובעידודם של שונאי ישראל והיהודים בעולם נושאת למרבה הצער יותר ויותר פירות.

כתוצאה מההידרדרות במעמדה הבינלאומי של ישראל, הפכה תלותה כארה"ב בכלל, וברונלד טראמפ אישית, למוחלטת. את התוצאה אנו רואים בעזה, שעתידיה ייקבע על ידי ארה"ב כשיתוף עם הרשות הפלסטינית ועם מדינות ערב ובהן קטאר) וטורקיה. ישראל תוכל למחות.

קטאר, שלפני פחות מעשר שנים הייתה מדינה מוקצית, הנתונה לחרם ערבי ומוכרת בעולם כולו כתומכת טרור, היא למרבה הצער אחת המנצחות של המלחמה הנוכחית (גם טורקיה הפיקה ממנה יותר מקורטוב תועלת). קטאר הפכה למדינה מכובדת, בעלת מעמד בינלאומי, שיש לה יד חופשית להפיץ את איבת ישראל. היא זכתה להסכם הגנה אמריקאי תחום בידי טראמפ, וגם זכתה לשמוע את הדתנצלות המשפילה של נתניהו על התקיפה הכושלת על אדמתה. בקיצור, קטאר יצאה מכריא עמיקתא ועלתה

ממשלת נתניהו לא רק חיזקה את חמאס, שהיה בעיני הימין "נכס", אלא גם העניקה לקטאר תעודת כשרות וטיהרה אותה מכל מעלליה, וזאת בשעה שקטאר הייתה מדינה מוקצית הנתונה לחרם ערבי רחב ממדים

לאיגרא רמא. ישראל חוותה את הכיוון ההפוך. ממדינה בעלת מעמד בינלאומי הפכה למדינה רחוקה, נתונה לחרמות במישור התרבותי והמדיני, וחשופה לתעמולה עוינת הנתורת לא פעם ללא מענה. במקום לבנות מערך הסברה יעיל ואיכותי, שהיה אמור לפעול הרבה לפני 7 באוקטובר, הותירה ישראל את הוידה הבינלאומית עד היום לגורמים דוגמת קטאר ואל-ג'זירה. יתרה מזו, התבשרנו שבמהלך המלחמה היו גורמים בקרבת ראש הממשלה שדאגו ליחסי ציבור לקטאר. עד היום לא שמענו מהי עמדתו של ראש הממשלה בפרשה זו.

גם המצב ברצועת עזה מעורר דאגה. בתום יותר משנתיים של לחימה אנו חוקים מניצחון מוחלט וצופים כיצד חמאס שב ומבסס את שלטונו. ממשלת נתניהו לא הייתה מסוגלת להציע שלטון אלטרנטיבי לחמאס, ובמקום לאפשר לנציגים פלסטינים אותנטיים להתליפו, בימים שבהם היה בכוחה של ישראל להכתיב להם תנאים, היא רואה כיצד עברה השליטה בעזה לארה"ב, לטורקיה ולקטאר, וגם הרשות הפלסטינית תזכה בנתח.

התחום ההסברתי היחיד שבו זכתה האסטרטגיה של נתניהו להצלחה היה כלפי תומכיו ("הבייס"). המלחמה הארוכה בתולדות מדינת ישראל הפכה למלחמת תקומת נתניהו, כאשר תומכיו השתכנעו שהיא איננה אשם כאסון 7 באוקטובר, שאין צורך בוועדת חקירה ממלכתית, שהבעיה הפלסטינית איננה קיימת, וכי כל מה שנדרש הוא קצת (ואולי הרבה) יותר תקיפת והפצצות - והכל יסתדר. ❖

tguvot@maariv.co.il